

فصل پنجم - در معاملاتیکه موضوع آن مال غیر است یا معاملات فضولی - پنجم

فصل پنجم - در معاملاتیکه موضوع آن مال غیر است یا معاملات فضولی

ماده 247

ماده 247 - معامله بمال غیر جز بعنوان ولایت یا وصایت یا وکالت نافذ نیست ولو اینکه صاحب مال باطناً راضی باشد، ولی اگر مالک یا قائم مقام او پس از وقوع معامله آن را اجازه نمود در اینصورت معامله صحیح و نافذ میشود.

ماده 248

ماده 248 - اجازه مالک نسبت بمعامله فضولی حاصل می شود بلفظ یا فعلی که دلالت بر امضاء عقد نماید.

ماده 249

ماده 249 - سکوت مالک ولو با حضور در مجلس عقد اجازه محسوب نمیشود.

ماده 250

ماده 250 - اجازه در صورتی مؤثر است که مسبوق بر رد نباشد و الا اثری ندارد.

ماده 251

ماده 251 - رد معامله فضولی حاصل میشود بهر لفظ یا فعلی که دلالت بر عدم رضای بآن نماید.

ماده 252

ماده 252 - لازم نیست اجازه یا رد فوری باشد. اگر تأخیر موجب ضرر طرف اصیل باشد مشارالیه میتواند معامله را بهم بزند.

ماده 253

ماده 253 - در معامله فضولی اگر مالک قبل از اجازه یا رد فوت نماید اجازه یا رد با وارث است.

ماده 254

ماده 254 - هرگاه کسی نسبت بمال غیر معامله نماید و بعد از آن به نحوی از انحاء بمعامله‌کننده فضولی منتقل شود صرف تملک موجب نفوذ معامله سابقه نخواهد بود.

ماده 255

ماده 255 - هرگاه کسی نسبت بمالی معامله بعنوان فضولی نماید و بعد معلوم شود که آن مال ملک معامله‌کننده بوده است یا ملک کسی بوده است که معامله‌کننده میتواند است از قبل او ولایه یا وکاله معامله نماید در اینصورت نفوذ و صحّت معامله موکول به اجازه معامل است و الا معامله باطل خواهد بود.

ماده 256

ماده 256 - هرگاه کسی مال خود و مال غیر را بیک عقدی منتقل کند یا انتقال مالی را برای خود و دیگری قبول کند معامله نسبت بخود او نافذ و نسبت بغیر فضولی است.

ماده 257

ماده 257 - اگر عین مالی که موضوع معامله فضولی بوده است قبل از اینکه مالک معامله فضولی را اجازه یا رد کند مورد معامله دیگر نیز واقع شود مالک میتواند هر یک از معاملات را که بخواهد اجازه کند در اینصورت هر یک را اجازه کرد معاملات بعد از آن نافذ و سابق بر آن باطل خواهد بود.

ماده 258

ماده 258 - نسبت بمنافع مالی که مورد معامله فضولی بوده است و همچنین نسبت بمنافع حاصله از عوض آن اجازه یا رد از روز عقد مؤثر خواهد بود.

ماده 259

ماده 259 - هرگاه معامل فضولی مالی را که موضوع معامله بوده است بتصرف متعامل داده باشد و مالک آن معامله را اجازه نکند متصرف ضامن عین و منافع است.

ماده 260

ماده 260 - در صورتی که معامل فضولی عوض مالی را که موضوع معامله بوده است گرفته و در نزد خود داشته باشد و مالک با اجازه معامله قبض عوض را نیز اجازه کند دیگر حق رجوع بطرف دیگر نخواهد داشت.

ماده 261

ماده 261 - در صورتی که مَبیع فضولی بتصرف مشتری داده شود هرگاه مالک معامله را اجازه نکرد مشتری نسبت باصل مال و منافع مدتیکه در تصرف او بوده ضامن است اگر چه منافع را استیفاء نکرده باشد و همچنین است نسبت بهر عیبی که در مدت تصرف مشتری حادث شده باشد.

ماده 262

ماده 262 - در مورد ماده قبل مشتری حق دارد که برای استرداد ثَمَن عیناً یا مثلاً یا قیمهً ببایع فضولی رجوع کند.

ماده 263

ماده 263 - هرگاه مالک معامله را اجازه نکند و مشتری هم بر فضولی بودن آن جاهل باشد حق دارد که برای ثمن و کلیه غرامات ببایع فضولی رجوع کند و در صورت عالم بودن فقط حق رجوع برای ثمن را

خواهد داشت.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وایی - 1405/08/09